

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: LIDEN MAJA

Citation: Aakjær, Jeppe: "LIDEN MAJA", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid58551/facsimile.pdf>
(tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

LIDEN MAJA.

Og det var liden Maja,
saa glad var hendes Sind,
hun sang omkap med Lærken
og løb som Søndenvind.

Og det var liden Maja,
hun var kun femten Aar,
en halvt-udfoldet Rose
i den spirende Vaar.

Og det var liden Maja,
hun lo med et Smil,
som Solen, der skinner
paa Skyer i April.

Og det var liden Maja
med et Hjærte saa let,
hun kjendte endnu ikke
til Sorger og Korset.

Hun saa paa alt og alle
med sit varmeste Blik,
det eneste hun hadede,
var „Sprog“ og Grammatik.

Langt hell're, end hun dvæled,
hos Skolens barske Mær,
sprang hun over Marken
med de bissende Kær.

Og talte hendes Tanter
om „Mands-Tyranni“,
lo hun og fløjted
en Dansemelodi.

Saa sød var liden Maja
i sit femtende Aar,
en halvt-udfoldet Rose
i den spirende Vaar.

— Men snart er Maja voxen,
og saa er alt forbi;
saa maa hun tage paa sig
det vante Liberi.

Den lange, lange Kjøle,
det snærende Korset,
de struttende Blonder
og den stivede Manchet.

Saa er der Staal og Fiskeben,
hvor før der var Natur,
og for utvungen Barnlighed
der bydes paa — Figur.

Og saa skal ogsaa Maja,
snik-snakke Kvindesag,
Gud, lad din ringe Tjener
ej opleve den Dag!

Kjbb. 95 1892.

FRA LANDSBYEN.

HANS Kinder de var fregnede,
hans Næse den var blaa,
hans Læber de var blegnede
og farvede af Skraa.

Hans Haar stod om hans Hoved
som pisket Skorstensrøg,
hans Aandedræt var mættet
af Brændevin og Løg.

Hans Ben var stokketynde,
og Brystet smalt og fladt,
i Krop og Væxt en Mynde,
i Hovedform en Kat.